

tagelse, tager konventionen stilling til spørgsmålet. Det er dog en forudsætning for gyldigheden af parternes vedtagelse, at købet bortset fra denne vedtagelse er af international karakter, jfr. bemærkningerne til § 1, stk. 1.

Købet skal i det hele bedømmes efter den valgte lovgivning. Dette gælder også, selv om retsreglerne i denne er i strid med ufravigelige regler i den lovgivning, der ifølge konventionen skulle anvendes på købet, hvis parterne ikke havde vedtaget andet. Hvis en regel i den valgte lovgivning er uforenelig med grundlæggende danske retsprincipper, skal den dog ikke anvendes af en dansk domstol (konventionens art. 6, lovens § 6). Bortset fra den særlige undtagelse i konventionens art. 4 (lovens § 5) kan parterne ikke vedtage, at visse af de af konventionen omfattede spørgsmål skal bedømmes efter én lovgivning og andre efter en anden lovgivning.

På områder, hvor den lovgivning, der skal finde anvendelse på købet, er fravigelig, kan parterne dog aftale anvendelsen af en afvigende regel hentet fra en anden lovgivning (såkaldt materielretlig parts-henvisning).

Vedtagelsen gælder vedkommende lands interne retsregler, ikke dets internationalprivatretlige regler. De internationalprivatretlige regler for løssørekøb er udtømmende og ufravigeligt fastsat ved selve konventionen.

Ved valget af den lovgivning, der skal lægges til grund ved køkets bedømmelse, er parterne frit stillet. Det er ikke en betingelse, at købet bortset fra vedtagelsen har nogen tilknytning til det land, hvis lovgivning ifølge vedtagelsen skal anvendes. Det er heller ikke en betingelse, at vedkommende land har ratificeret eller blot underskrevet konventionen. Udtrykket „lovgivning“ i konventionen og „retsregler“ i loven omfatter ikke blot vedkommende lands love, men også uskrevne retsregler i det pågældende land.

Vedtagelsen skal fremtræde som en udtrykkelig, men ikke nødvendigvis skriftlig bestemmelse eller fremgå utvetydigt af aftalen. Der kan således ikke af omstændigheder ved køkets indgåelse, der ligger uden for selve aftalen, udledes en stiltiende vedtagelse.

Medens konventionen således fastslår, at parterne kan vedtage, hvilken lovgivning der skal anvendes, og hvilken form en sådan vedtagelse skal have, tager den ikke stilling til, under hvilke omstændigheder en sådan vedtagelse i øvrigt kan erklæres ugyldig, f. eks. på grund af svig ved aftalens indgåelse. Konventionen henviser sådanne spørgsmål til afgørelse efter den lovgivning, der ifølge vedtagelsen skal anvendes på købet.

Til § 4.

Bestemmelsen svarer til konventionens art. 3.

For de tilfælde, hvor der ikke foreligger en gyldig vedtagelse om anvendelse af et bestemt lands retsregler, fastsætter § 4, at købet som hovedregel skal bedømmes efter reglerne i det land, hvor sælgeren ved bestillingens modtagelse har bopæl, eller for selskabers vedkommende det land, hvor selskabet ved bestillingens modtagelse har sæde. Ved udtrykket „bestilling“ forstås køberens tilbud eller køberens svar på sælgerens tilbud, derimod ikke en blot opfordring fra køber til sælger om afgivelse af tilbud. Er bestillingen ikke modtaget på bopælen, men, som det ofte vil være tilfældet, ved sælgerens forretningssted, f. eks. hans kontor, butik eller en filial, gælder dog reglerne i det land, hvor forretningsstedet er beliggende, selv om sælgeren måtte have bopæl eller for selskabers vedkommende hovedsæde i et andet land.

Fra denne hovedregel gælder to undtagelser. Er bestillingen modtaget i det land, hvor køberen har domicil, eller hvor han har det forretningssted, der har afgivet bestillingen, gælder dette lands regler. Det er uden betydning, om bestillingen modtages af sælgeren selv eller af en repræsentant for sælgeren, og det er i sidste tilfælde uden betydning, om repræsentanten har fuldmagt til at forpligte sælgeren. Den anden undtagelse gælder køb på børs eller auktion. Sådanne køb bedømmes i mangel af den i § 3 nævnte vedtagelse efter retsreglerne i det land, hvor børsen eller auktionen afholdes. Ved børs forstås kun varebørs, da køb af værdipapir ikke omfattes af loven, jfr. § 1, stk. 2. Undtagelsen omfatter ikke køb på internationale messer.

Reglerne i § 4 vil, når begge parter har været til stede ved aftalens indgåelse, normalt medføre, at købet undergives retsreglerne i det land, hvor aftalen er indgået, og en sådan ordning er netop til sigtet ved konventionens udarbejdelse.

Til § 5.

Bestemmelsen svarer til konventionens art. 4.

Som en undtagelse fra princippet om, at købet som helhed skal bedømmes efter samme lovgivning, jfr. bemærkningerne til § 3, fastsætter § 5, at visse spørgsmål i forbindelse med genstandens undersøgelse skal bedømmes efter undersøgelsesstedets retsregler. Særreglen herom angår spørgsmål af overvejende formel karakter: Fremgangsmåden ved undersøgelsen, fristerne for dens foretagelse, meddelelser vedrørende undersøgelsen og de forholdsregler, som eventuelt skal træffes, hvis køberen afviser genstanden. Anvendelsesområdet for undersøgelsesstedets retsregler er begrænset til de ud-